TOTIUS ACTUS POETICI METAMORPHOSIS & EPILOGUS.

Paucis, fautores Benevoli, de Poëtis cunctis, ut gentis extremissimis, tam bellicosissimis non nobilitate ac divitijs inter Barbaros omnes, omnium arte, apud eos, maxima gratiam ac favorem posteritatem transtulerint, relatum legimus, quod solem mentis fontem, Deosque qui tenebras noctium terebras laetissimo suo exortu fugat ac pellit, pro Deo coluerint. Donec quum ex abdito nigrae matris gremio jam jam orientem haud procul superstes sed serena fronte, summaque cum devotione exspectabant, summis laudibus hunc evehebant, maximumque honorem tribuebant, donec quum autem rosea stellarum corymbos ortu latebrantur, dego hoc sibi congratulabantur, si Sol occiderat valde contra et contristabantur. Nempe quum:

Jam labor exiguus Phoebo restabat equus
Lucifer et gelidus, fatium, declivis olympi.

amidu tandu, nonnisi verba, frusta proferebant, quin immo quasi à Troglodytarum patria: erant magis ejulatu immodicoque luctu soleo, quippe quem nunquam posthac tunica sua: comum, spectatorum oriebant, profequebantur. Deus si fecerimus, Deus aut certe quis nobis dabit? Vere nempe Vester laudes Nobilissimi ac Amplissimi, Viri Reverendi, Clarissimi, Prudentissimi, Doctissimique Patroni Maecenates, Fautores minime colendi, vere inquam Vester ingressus in has aedes, quasi quidam sole exortus. Discessus vero nobis jam quasi soles occasus esse videtur, non nisi planctu, nonnisi lacrymis, nonnisi suspiriis prosequendus. Verumenimvero quod à Vobis debita cum animi gratia, famulique cum studio subjecte rogavimus, id impetrasse à Vobis benigne ipsa manus fecimus. Non tantum enim nostram humilitatem vestro favore et placido subleviis; verum etiam multis vestris amicissimis haud obscura indicia dedistis, quod ea, quae ferebantur in medium, Vobis probarentur. Hoc hoc quicquid est, maximum maximae benevolentiae ac favoris testimonium nobis praebet. Vos modo ut dum minus docti quidem tirones, nequaquam eruditis Vestris amicis respondere potuimus ignoscite, siquidem elucubrationis secreta lucubrationis prodita, nobiliora jam scholasticae eruditionis fecerimus. Ceterum jamus, dum modo has primitias aequi bonique consulatis. Quod reliquum est, unde omnes et singuli pollicemur, nos operam daturos, omnemque, quod agunt, tendere daturos esse, ut tanta hujus generis beneficia, si referenda gratia pro facultate exequare gratitate haud poterimus, saltem sempiterna memoria recolamus: ea insuper qua est animi subjectione rogitamus, ut porro studiosum nostrorum sibi fautores, quibuscunque modis possitis potestis autem Patres Conscripti [plurimis] Symmystae eorum pari imposterum amore, pari favore amplectamini, amplexique juvetis, promovetis. ITE, ITE MISSA EST. LICET.

Godofredus Kirchoff
Leichenbachio-Lusatus.